

Írta:

2012. június 25. hétfő, 12:19

Most, hogy a Pécs-pogányi repülőtér felvirágoztatásáról, magasabb szinten történő üzemeltetéséről szövődnek tervek, talán érdemes megidézni azt az időt, amikor a Pécs–Budapest távolságot, szintén repülővel, a személyforgalomban, mintegy 35 perc alatt lehetett megtenni. Mindez mondjuk 50 évnél régebben történt, de talán nem érdektelen. Akkoriban szovjet IL-14-esek (képünkön is egy ilyen gép látható) hasították a levegőt.

Szinte napra pontosan, fél évszázaddal ezelőtt, 1961. június 23-án indult el az első járat, méghozzá Budapestre, Pécsről. Bár korábban is lehetett repülni a pécsi repülőtérrel a fővárosba, mégis, az egykori források úgy számolnak be róla, mint valami új vívmányról.

A MALÉV (ami akkoriban még létezett, sőt, látszólag virágzott is) helyi repülőtéri vezetője Borovszky János volt. Ő mondta el, hogy milyen előnyökkel is bírt az új típusú gép, amivel a forgalmat bonyolították. A gyorsaságot, az időt emelte ki a szakember, ami nem volt több, mint 35, legfeljebb 40 perc, a teljes távon. Az pedig rendkívüli időnek számított, más meg sem közelíthette volna a teljesítményt.

A vonatokat még gőzmozdonyok húzták, autópályának nemhogy nyoma, de még terve sem létezett. Ehhez képest, az égi kirándulás mindenképpen különlegességnek számított. A műanyaggal borított utastér állítólag szép volt, könnyű volt a tolható ablakkal a szellőztetés, de a fűtést is megoldották, ha a szükség úgy hozta.

Írta:

2012. június 25. hétfő, 12:19

Képesek voltak a masinák akár 6-7 ezer méterese magasságig is felemelkedni. De arra a belföldi viszonyok között nem volt szükség. Elégségesnek bizonyult a 3000 méter is. Amúgy, összesen 32 utas szállítására voltak alkalmasak a masinák.

A menetrend szerinti közlekedés azért valósulhatott meg, mert a közlekedési vállalat új, IL-18-as típusú eszközöket szerzett be, természetesen a Szovjetunióból. Ezért aztán a régebbi járművek felszabadultak a nemzetközi kötelezettségek alól. Jöhetett nekik a hazai pálya, itthoni légtér.

Azt mindenképpen fontos megemlíteni, a személyzet négyfős volt. Ebből kettő a pilóta, egy rádiós, meg egy szerelő is utazott. Ez utóbbi, napjainkban nem tűnik éppen megnyugtató dolognak, de ezek szerint a kor szellemének tökéletesen megfelelt.

Nem csupán embereket, de hasznos terhet is képes volt szállítani minden gép. Méghozzá nem is keveset, bár ez leginkább viszonyítás kérdése. Mindenesetre, a raktere 1000 kilogrammnyi áru befogadására volt tervezve, amit igyekeztek is kihasználni.

Pontos adatok nem állnak rendelkezésre, ám elbeszélések szerint – amúgy meglepő módon – nem voltak sokkal drágábbak a jegyek, mint a vasúti I. osztályra szólók. De az utasok bizalma nem volt éppen határtalan, a levegőben való repkedés iránt. Ezért aztán nem lehetett tökéletes a kihasználtság sem. Majd a hozzáértők kiszámolták, a dolog cseppet sem térült meg a MALÉV számára. Ezért aztán később le is állították a járatokat.